

ДЕСЕТЕ ПРЪСТА

Имам десет пръста -
мънички джуджета,
скромни и послушни,
пъргави, напети.

При игри ми служат:
в тръни се завират,
топката ми търсят,
леко я намират.

Сутрин ме обличат,
мият ми лицето,
слагат ми закуска
десетте джуджета.

Уча ли урока,
книгите ми дават,
не стоят на мира,
но не ми додяват.

Вечер ме събличат,
топло ми постелят,
даже и в леглото
с мен не се разделят.

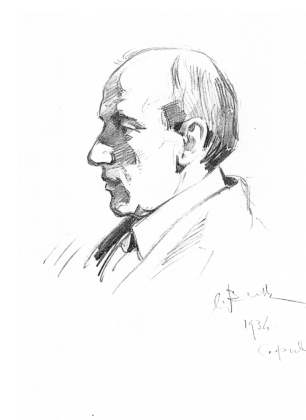

Библиотека "Ем. Попдимитров"
гр. Кюстендил
ул. "Любен Каравелов" № 1
www.libkustendil.primasoft.bg
e-mail libkn@abv.bg
☎: 078/55 01 16 Директор
☎: 078/55 01 21 Детски отдел

Изготвил: Виолета Богданска

БИБЛИОТЕКА "ЕМ. ПОПДИМИТРОВ"
Справочно-библиографски и
информационен отдел

Детското творчество

на
Емануил

Попдимитров

1885-1943

2006

ПОПЕЙ МИ, ВРЕТЕНЦЕ!

В едно незнайно село се родило хубаво момиченце. Майка му и баща му умрели рано и останало сираче. Имало сини очички като безценни камъни, руси косички – като злато. Когато се засмивало, трендафил цъфтял на устата му, когато се разплаквало, маргарит капел от очите му.

Веднъж един млад цар отишъл на лов към гората, като се върнал уморен, спрял се пред къщата на момичето и поискал чашка вода. Момичето му подало чашата с вода и като го зърнал царският син, казал:

- Я, колко хубаво момиче!
То се засмяло и.....

Слънчова сестра

Изгряло е слънце в простори
над борова тъмна гора –
там златни си порти разтвори
Зората – на Слънчо сестра.

Тя рано навой е развила,
копринено платно снове –
лъчи й са тънката свила,
навои са ней хълмове.

Преплитат се тънките нишки
в килими цветя да вплетат,
през свилата пролетни птички –
совалките златни – летят...

Всезнайко

Един беден човек имал син, който бил много умен. Синът рекъл на бащата: "Татко, изведи ме на пазара и ме продай на някого да му слугувам, за да спечеля пари, та да можем и двамата да живеем честито." Бащата завел сина си на пазара и почнал да вика към всички минавачи: "Продавам го! Продавам го!" Мнозина се спирали пред бащата, учудено изглеждали момчето и си отминавали. Един придворен минал през пазарището и попитал бащата защо продава сина си. "За да слугува" – рекъл бащата.

- А как му е името?

Разберете сами!

